

रादलोव

का

प्रगती प्रकाशन
मॉस्को

अनुवादक : अनिल हवालदार

दोन मूल बोकड

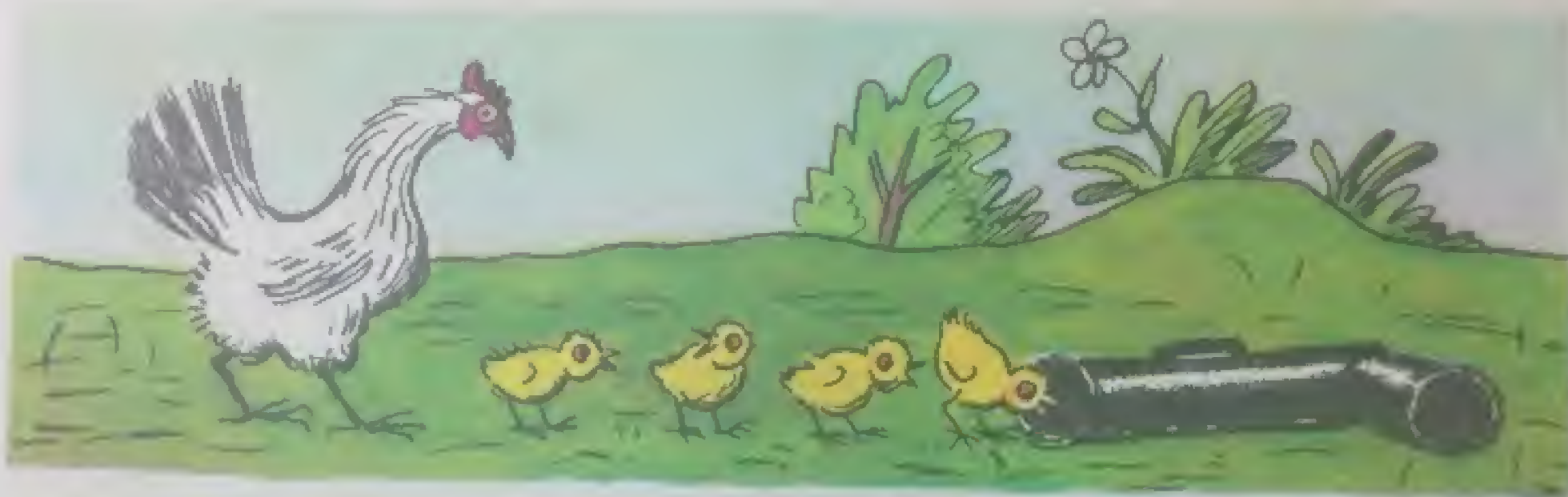

एकदा एका पुलावर
झाली दोन बोकडांची जोरदार टक्कर

आणि झाली दोन बोकडांची जोरदार टक्कर
पडले नदीत दोन बोकड.

માણી નાલં કુઠામત ?

માણી છકુલી તો માણી સોનુલી તો !

અગવાઈ અગવાઈ માણી નાલ કુઠ ?
હો કાલુદી નવ્વત માણી મોનુલી કુઠ ?

तोचि मित्र ओळखावा !

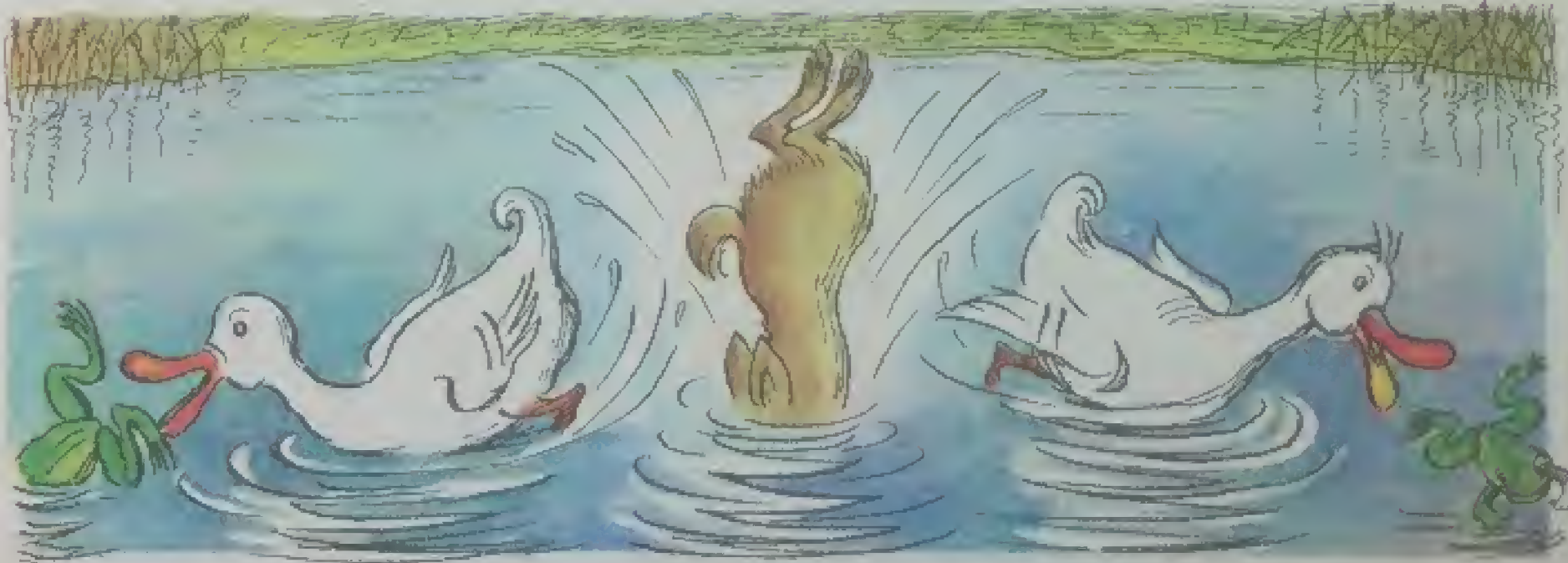

“बदकांनो, अरे मित्रांनो, मला सफरीला नेता?” समुल्या म्हणाला.

बदकांच्या पाठीवर तळ्यातल्या सफरीला पहिल्यांदा आली खूप मज्जा,

पण झाली जेव्हा बदकांच्या जेवणाची वेळ तेव्हा उडाला समुल्याचा फज्जा!

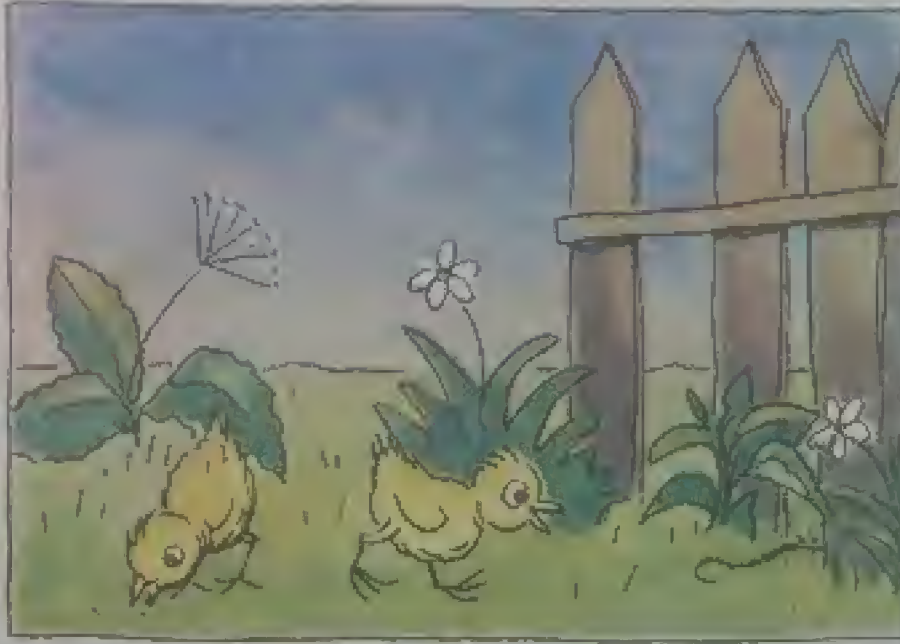

कोवडीच्या एका पिलाने गाठले एक बदक, तिसऱ्या पिलानेही गाठले एका बदकला, एरवी जोडा ओलांडले ताण्टे तब्बे सोयी, दुसऱ्या पिलाने गाठले दुसरे बदक, आणि कोवडीने लाहीगोही केली बदकाशी. मणीव जोरावर जमलाना कामे होत्या बुढकीसरशी ।

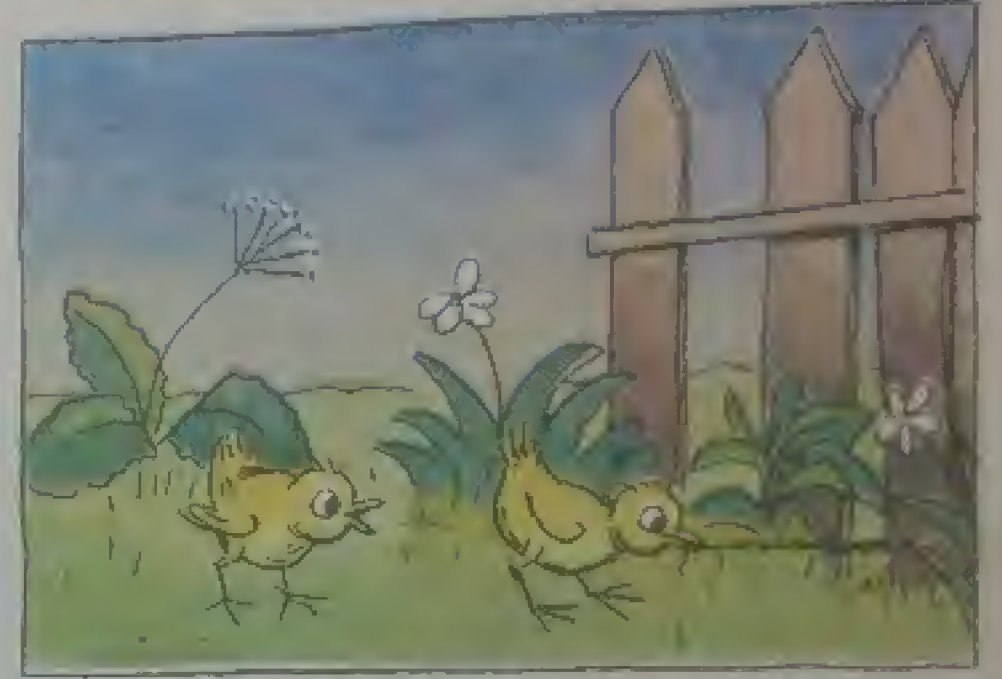

शिकस्तीचे प्रयत्न करून कितीही कमरा कसा-
तुमच्या गळाला कधीच लागणार नाही हा
मासा .

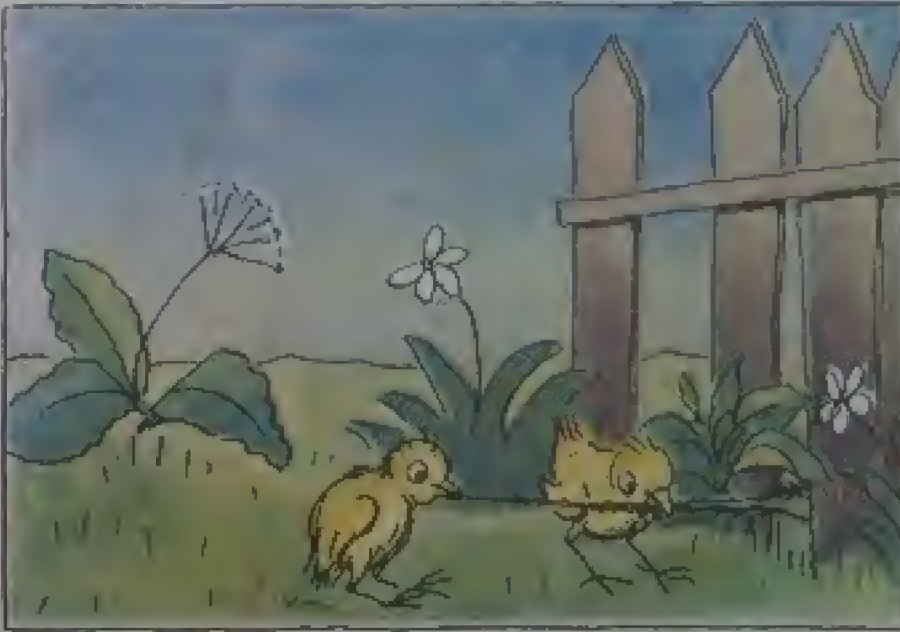
भाड्ड्यांची जोडी निघाली शिकारीला

माझा भाऊ नि मी असे दोघे निघालो भटकायला,
अचानक दिसली एक अळी आम्हाला.

घातली आम्ही झडप त्या वळवळणाऱ्या अळीवर,
मारल्या टोची, घेतले चिमटे, घातली रुंजी क्षणभर.

“दोघे मिळून खेचू या,” केला मनाशी विचार,
पण पुढच्याच क्षणाला सारा झाला घात,

मी झालो बहिरा नि भाऊ बनला आंधळा,
उंदिरमामाच्या शेपटीने केला ब्रह्मघोटाळा!

दोन मांजरे आणि एक चिमणी

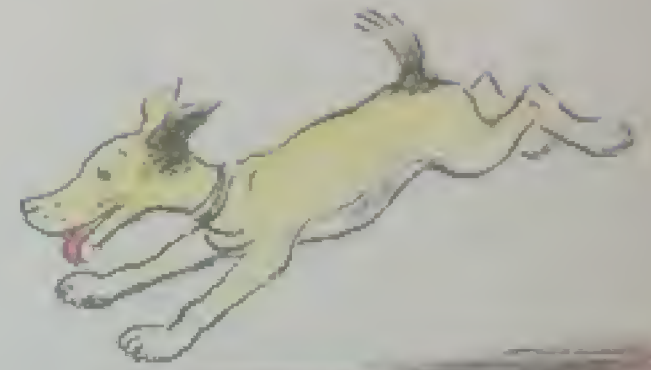
“चिव चिव चिव,”
चिवचिवते चिमणी
वसून झाडाच्या बुंध्यावर.

“पाहते संमत
या दोन मांजरांची
घडवून जोरदार टक्कर.”

अजब उंदिरमाभा

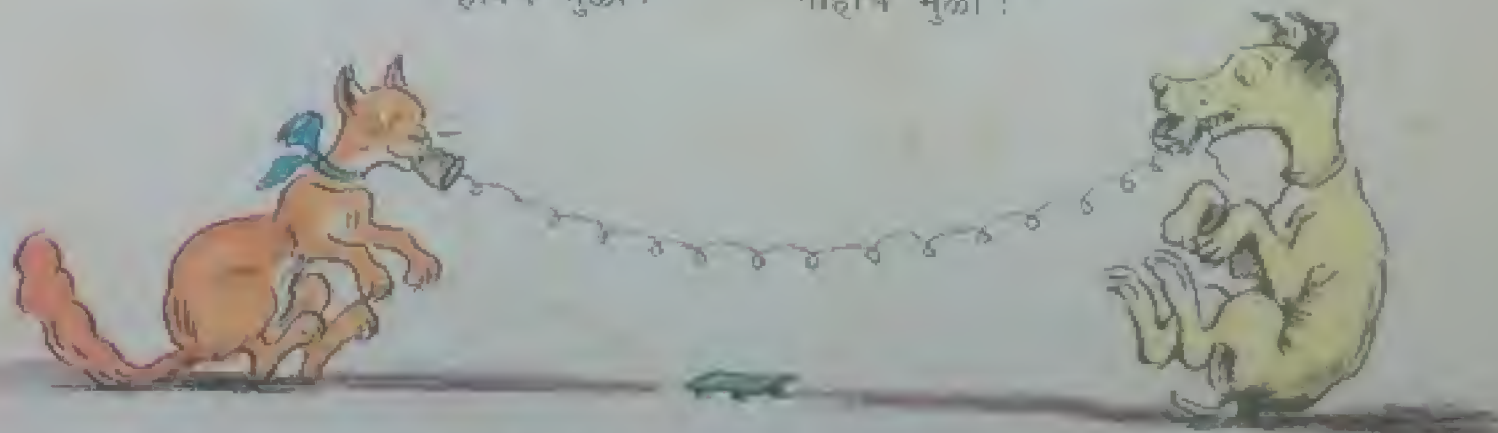
"तो माझा आहे!"

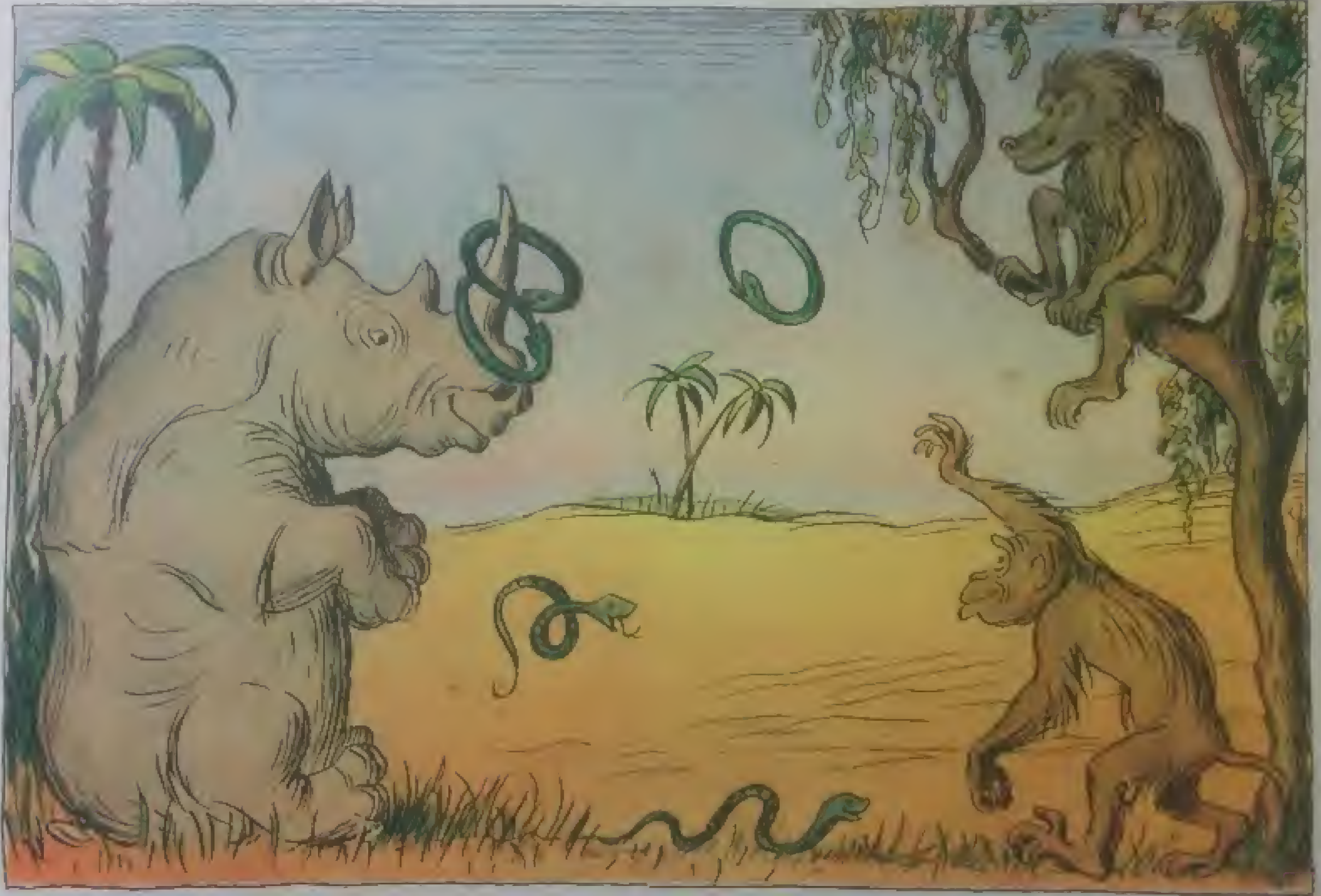
"मुलीच नाही!"

"होयच मुली!" "नाहीच मुली!"

अर पण भाडण करून उगसोण काय ?

आहे की नाही खेळ गंमतीचा ?
गेंड्याला वाटतो जमतीचा .

पहा कसा नेटाने बसतो
चुकले नेम सोडून टाळ्यापिटतो .

“समुल्या समुल्या मार खाली उडी,
चाखायची असेल तर गाजराची गोडी !”

“धाबसू नकोस आई आली एका झणान
उंचावर अमलो तरी बघ येतो एका झणान !”

बाँबी आणि माशी

मऊमऊ गादीच्या खुर्चीवर
बाँबी घोरत होता धुर्रर्र धुर्रर्र.

अचानक आली एक माशी
गूं गूं करीत तिने बाँबीची झोप मोडली
खाशी.

बाँबी रागाने
झेपावला माशीवर,

पण माशी बंटी होती
बाँबीपेक्षा बरेकी बहादूर.

अखेरीस गेली माशी, भुणभुण तिची
थांबली
अरेच्छा इकडे या मूखाने गडबड कसली
केली ?

कल्या उद्योगाचा प्रताप त्याला भोवला
त्याच खुर्चीवर बाँबीचा वूमरंग आला !

एके सुंदर सकाळी साळिंदर निघाले
दूरच्या प्रवासाला.

विश्वांतीला त्याने अंमळ पाठ टेकली
शेजारच्या घोंड्यावर पडशी टाकली.

दुसऱ्या सकाळी चमत्कार की हो पावला
—साळिंदरला समजेना घोंडा वर कसा नेला!

डिकला आवडेल खायला कोंबडी

खाल्ली पाहिजे ती चवदार कोंबडी.

अरेच्छा कुणी केली अशी लवाडी !

अस्स चवदार जेवण मिळणार माझ्या आवडीचे,
शांवा मित्रांनी, पळू नका कारण नाही घाईचे !

मदद एकही आमच्या मित्रांनी द्याय
नाही घालवला,
टोकली धम तात्काळ घालून दिलेला कमरेला.

गडगडत जाऊन त्यांनी खालचे तळें गाळले,

अस्वलमामा विचार होत तोळीत असले !

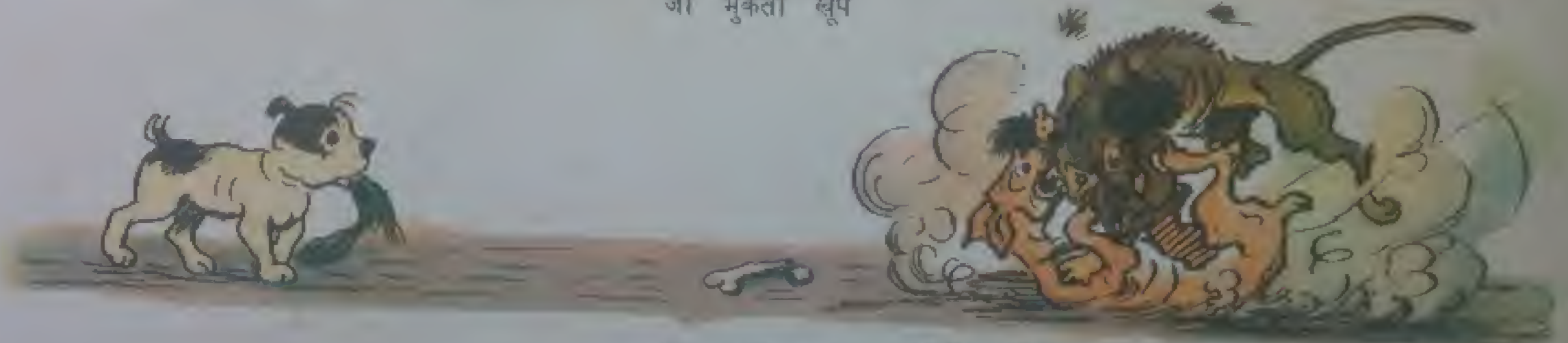
पन्नासदा विचार करा, बांधण्यापूर्वी सोपाळा, नाही तर बघता बघता कापला जाईल गळा

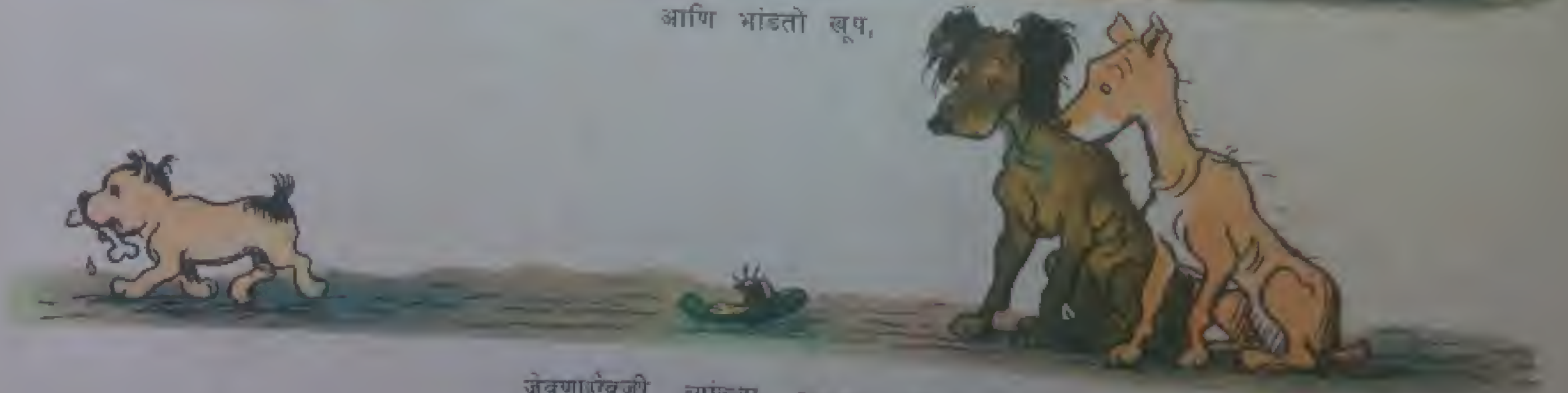
हुषार पिल्लू

जो भुंकतो खूप

आणि भांडतो खूप,

जेवणाऐवजी त्यांच्या पदराने फडले घेतात !

चेंडू कुठे आहे ?

छोटा चेंडू घरंगळला,

आणि घरंगळत घरंगळत पुढे निघाला,

अखेर इतका धावला की दिसेनासा झाला.

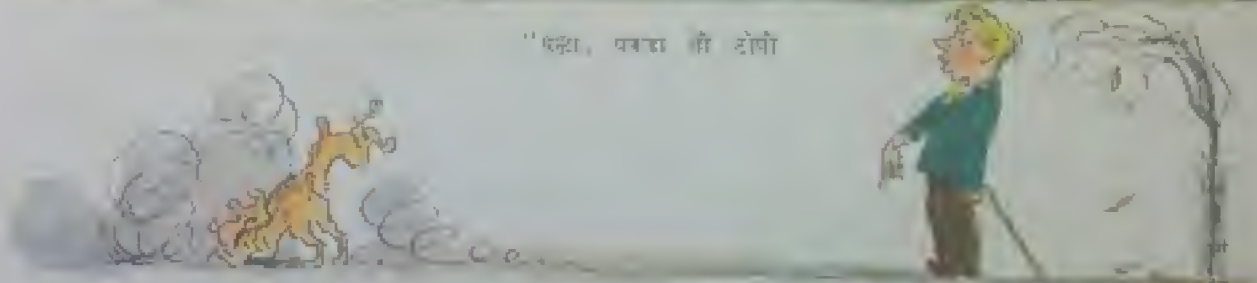

तुम्हाला मला समजले त्या चेंडूचे काय झाले ,
पण मांजरीचे पिल्लू मात्र डोक्याला
हात लावून बसले .

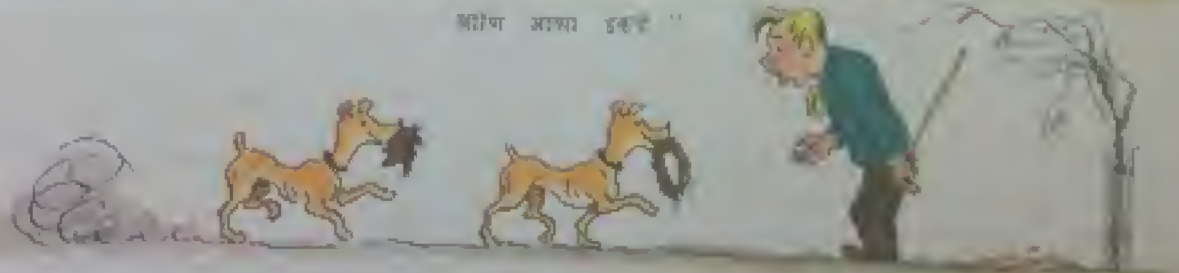
दुर्ग मोहर

"रुझा, परदा ही टोपी

अरीण मर्या इकडे "

कुण्यांनी नातः पाळली,
वस टोपीचें मासे वृक्ष

सालिंदर सुस्कारून म्हणाले :

"अरे राम पिट्टा पाडणार माझा हे काम."

पण जेव्हा तुम्ही वापरता अक्कल

वाचनात तुमचे श्रम बाकळ !

छोटे साजिंदर रक्त मूषासं-
"अन आई म पत्य, शासि दुखले।"

धन जाभा रवारी आई कुडीन-
जाईन मेलाभा मेला दिगुत एटीन.